

Fortjeneste herved. De Hesteejere, som Staten paa disse Vilkaar har købt Heste af, mener jeg, det vilde være naturligt at give en Forkøbsret til den Pris, hvortil de har solgt Hestene, naturligvis med Fradrag i Tilfælde af, at Hestene er blevet alvorligt forringet i den Tid, Staten har haft dem. Men videre synes jeg ikke ret vel, man vil kunne gaa.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Kultusministeriets Budget er egentlig et uhyrligt Budget, idet det indeholder flere Smaabevillinger end noget af de andre Budgetter, hvorfor det giver Anledning til legio af Spørgsmaal af ærede Medlemmer. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer undskylde, hvis jeg muligvis blandt denne Hærskare af Spørgsmaal skulde have overhørt eller overset nogle.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) fremdrog Spørgsmaalet om Statens Papirleverancer og om eventuel Oprettelse af et Statsstrykkeri. Statens Papirleverancer foregaar i Henhold til en Licitation, som gælder for flere Aar ad Gangen, og Papiret leveres direkte til Staten, som altsaa har sit eget Lager. Lageret skal imidlertid udsælges til de forskellige Embedsmænd, og dette Salg foregaar gennem en Mellemhandler, som Staten har antaget, Papirhandler Petersen, som naturligvis faar visse Procenter. For at sikre sig, at Leverancerne ogsaa er af den Beskaffenhed, som de lovbundne Regler om Statens Papir foreskriver, bliver Prøver af Leverancerne altid undersøgt af Statens tekniske Bureau. Jeg tror derfor neppe, at der med Hensyn til Statens Papirleverancer sker noget, som ikke burde ske.

Med Hensyn til Trykningen, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, er det ganske rigtigt, at Staten kun har fast Kontrakt med eet Firma, Aktieselskabet J. H. Schultz, men der er det at bemærke, at denne Kontrakt alene omfatter Trykningen af Lovtidende og Ministerialtidende; med Hensyn til Statens mange andre Tryksager staaer Staten frit ved Valget af, hvilket Trykkeri den vil benytte, og der benyttes ogsaa mange andre Trykkerier. Hvad angaar selve Kontraktforholdet til det enkelte Bogtrykkeri om Lovtidende og Ministerialtidende, skal jeg bemærke, at Ministeriets Trykkericensor vistnok vaager ret nøje over Prisen; i hvert Fald ved jeg, at det undertiden er lykkedes at trykke Prisen ned, som Schultz' Bogtrykkeri forlangte.

Spørgsmaalet har i sin Tid været forhandlet i Finanslovkommissionen og navnlig da vistnok ogsaa Spørgsmaalet om Oprettelse af et Statsstrykkeri. Herom skal jeg ikke nærmere indtale mig, da jeg ved, at min Kollega Udenrigsministeren paa dette Punkt vil svare det ærede Medlem. Jeg skal derfor blot gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Oprettelse af et Statsstrykkeri ikke er uden Vanskelighed, idet Statens Arbejde falder ret sæsonmæssigt, saaledes at der til enkelte Tider vilde kræves et meget stort Trykkeri, et meget stort Personale, medens det til andre Tider maaske kunde være vanskeligt at beskæftige dette. Imidlertid er det muligvis en Vanskelighed, som kunde overvindes.

Det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen) har rettet et Spørgsmaal til mig om, hvorledes det forholdt sig med en Bevilling til Viborg Søndre Sogns Kirke. Til denne Kirke er der paa Finansloven for indeværende Aar optaget en Bevilling, og man havde ventet eller havde kunnet vente, at denne Bevilling var blevet fortsat med sin anden Del paa Finanslovsforslaget. Det var ogsaa Tanken; Bevillingen var som antydnet delt i to Dele, hvoraf den ene skulde bruges til Kirkens ydre Istandsættelse, den anden Del til den indre Reparation. Da nu de alvorlige Forhold indtraadte, og det gjaldt om paa Grund af de økonomiske Vanskeligheder at faa fjernet fra Finanslovsforslaget alt, hvad der ikke var absolut nødvendigt, forhandlede Ministeriet med den Arkitekt, der skulde restaurere Kirken, om, hvorvidt dette Arbejde var naaet, og om det paa dette Tidspunkt endnu var muligt at udskyde den næste Bevilling til et kommende Aar, og der blev af Kirkens Arkitekt svaret, at Arbejdet med Kirkens ydre Istandsættelse var færdigt, men at man ikke havde begyndt paa det indre Arbejde, og at der ikke vilde være noget i Vejen for at udsætte dette et enkelt Aar. I Henhold hertil udgik Bevillingen. Der er imidlertid senere — jeg erfarede det først forleden Dag — indkommet et Andragende fra Kirkebestyrelsen, som gaar ud paa, at Bevillingen paa indeværende Aars Finanslov ikke vilde være helt tilstrækkelig — saa vidt jeg forstaaer Andragendet — til at betale de udførte Arbejder, og at man derfor maatte ønske at faa bevilget i hvert Fald noget paa Finansloven for 1915—16. Sagen vil nu blive overvejet i Forning med Arkitekten, og for saa vidt dette skulde vise sig at være rigtigt, vil det jo blive nødvendigt til anden eller